

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਇੱਕ ਸੌ ਤੇਰ੍ਹਾਂ

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਤਿਹਰੀ ਲਾਗੂਅਤ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ: ਬਾਈਬਲੀ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ

Jeff Pippenger
2024-03-03

ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ 11 ਸਤੰਬਰ 2001 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਤਿਮ-ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦੇ “ਪੁਰਾਤਨ ਮਾਰਗਾਂ” ਵੱਲ ਮੁੜ ਲਿਆਂਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਤਿਹਰੀ ਲਾਗੂਅਤ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ।

ਯਹੋਵਾਹ ਇਉਂ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਰਾਹਾਂ ਉੱਤੇ ਖਲੋ ਜਾਓ, ਅਤੇ ਵੇਖੋ, ਅਤੇ ਪੁਰਾਤਨ ਰਾਹਾਂ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛੋ ਕਿ ਚੰਗਾ ਰਾਹ ਕਿਹੜਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਵਿੱਚ ਚੱਲੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਪਾਓਗੇ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਖਿਆ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਚੱਲਾਂਗੇ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ, ਇਹ ਆਖਦੇ ਹੋਏ, ਤੁਹਾਡੀ ਦੀ ਧੁਨ ਸੁਣੋ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਖਿਆ, ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਂਗੇ। ਯਿਰਮਿਯਾਹ 6:16, 17.

ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪੁਰਾਤਨ ਮਾਰਗਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜਾਇਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਲੱਭਣਗੇ (ਪਿੱਛਲੀ ਵਰਖਾ), ਅਤੇ ਤਦ ਪਹਿਰੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਗਾਰੇ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਸਾਰੇ ਨਬੀ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਨਗਾਰੇ ਵਾਲਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਅੰਤਿਮ ਨਗਾਰਾ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਸੱਤਵਾਂ ਨਗਾਰਾ ਹੈ, ਜੋ ਤੀਜਾ ਹਾਏ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਪੁਰਾਤਨ ਰਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ, ਤਾਂ ਇਹ ਪਛਾਣਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਹਾਏ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਇਤਿਹਾਸਕ ਨੇਤਾ (ਮੁਹੰਮਦ) ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਾਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਹਾਏ ਨੇ ਵੀ ਇਹੀ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ (ਉਸਮਾਨ)। ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਹਿਲੀਆਂ ਚਾਰਾਂ ਤੁਰਹੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਲਈ ਵੀ ਤੁਰਹੀ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਨੇਤਾ ਸਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਪਛਾਣਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਓਸਾਮਾ ਬਿਨ ਲਾਦੇਨ ਤੀਜੀ ਹਾਏ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਨੇਤਾ ਸੀ।

ਮੁਹੰਮਦ ਦਾ ਅਰਬ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਮਾਨ ਤੁਰਕੀ ਵਿੱਚ ਓਟੋਮਨ ਸਾਮਰਾਜ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਓਸਾਮਾ ਬਿਨ ਲਾਦੇਨ ਵਿਸ਼ਵ-ਪੱਧਰੀ ਇਸਲਾਮੀ ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ, ਮੁਹੰਮਦ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਅਰਬੀ ਸੀ।

ਇਹ ਵੀ ਪਛਾਣਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਹਾਏ ਨੇ ਰੋਮ ਦੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਨੂੰ ਘਾਇਲ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਹਾਏ ਨੇ ਰੋਮ ਦੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਉਸ ਬਿੰਦੂ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਤੀਜੀ ਹਾਏ ਦਾ ਇਸਲਾਮ ਰੋਮ ਦੀ ਫੌਜ ਨੂੰ (ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਨੂੰ) ਘਾਇਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਹ ਰੋਮ ਦੀ ਫੌਜ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਬਾਈਬਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਰਾਜ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਗਰ, ਚਰਿੰਦੇ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਦੀ ਤਿਹਰੀ ਏਕਤਾ ਅੱਗੇ ਆਪਣੀ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਰਬਭੌਮਤਾ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਪਛਾਣਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸਿੰਗਾਂ ਵਾਲਾ ਧਰਤੀ ਦਾ ਜਾਨਵਰ ਸੀ। ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੇਮਨੇ ਤੋਂ ਅਜਗਰ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਿੰਗ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਗਣਤੰਤਰਵਾਦ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਸੀ, ਜੋ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਦੋ ਸਿੰਗਾਂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਪਰ ਹੁਣ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਦੀਆਂ ਇਹ ਦੋ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸੈਨਿਕ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਤਾਕਤ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਈਆਂ ਹਨ। 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਤੀਸਰੇ ਹਾਏ ਦਾ ਇਸਲਾਮ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਵੱਜਿਆ, ਜੋ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ—ਪੈਂਟਾਗਨ, ਜੋ ਉਸਦੀ ਸੈਨਿਕ ਸਮਰੱਥਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਿਊਯਾਰਕ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਜੁੜਵਾ ਮੀਨਾਰ, ਜੋ ਉਸਦੀ ਆਰਥਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ।

ਜਦੋਂ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਹਾਏ ਦੇ ਆਰੰਭ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਹਾਏ ਦੇ ਅੰਤ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ—ਦੋਵੇਂ ਹੀ—ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਮੋਹਰਬੰਦੀ ਦਾ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਪਛਾਣਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਤੀਜੀ ਹਾਏ ਦੇ ਆਗਮਨ ਵੇਲੇ, ਜਦੋਂ ਨਿਊਯਾਰਕ ਦੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਢਾਹ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਮੋਹਰਬੰਦੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ।

“ਹੁਣ ਕੀ ਇਹ ਗੱਲ ਆ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਊਯਾਰਕ ਨੂੰ ਜਵਾਰੀ ਲਹਿਰ ਦੁਆਰਾ ਬਹਾ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ? ਇਹ ਮੈਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ। ਮੈਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਮੰਜ਼ਿਲ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੰਜ਼ਿਲ ਚੜ੍ਹਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ਾਲ ਇਮਾਰਤਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ‘ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਭਿਆਨਕ ਰੂਪ ਨਾਲ ਕੰਬਾਉਣ ਲਈ ਉੱਠੇਗਾ, ਤਦ ਕਿੰਨੇ ਭਿਆਨਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਘਟਿਤ ਹੋਣਗੇ! ਤਦ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 18:1-3 ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਪੂਰੇ ਹੋਣਗੇ।’ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦਾ ਸਾਰਾ ਅਠਾਰਵਾਂ ਅਧਿਆਇ ਉਸ ਗੱਲ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਹੈ ਜੋ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਪਰ ਨਿਊਯਾਰਕ ਉੱਤੇ ਖ਼ਾਸ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਕੀ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੋਤ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਕੇਵਲ ਇਹ ਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਉੱਥੇ ਦੀਆਂ ਉਹ ਵਿਸ਼ਾਲ ਇਮਾਰਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਮੋੜ ਅਤੇ ਉਲਟਫੇਰ ਨਾਲ ਢਾਹ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜੋਤ ਤੋਂ ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਨਾਸ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ, ਉਸ ਦੀ ਮਹਾਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਸਪਰਸ਼, ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ਾਲ ਢਾਂਚੇ ਡਿੱਗ ਪੈਣਗੇ। ਅਜੇਹੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਘਟਿਤ ਹੋਣਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਿਆਨਕਤਾ ਦੀ ਅਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।” Review and Herald, July 5, 1906.

“ਉਹ ਨਾਸ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਹੈ,” ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਸੁਭਾਉ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਗਿਆਰਵੀਂ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਸੁਭਾਉ ਅਪੋਲਿਓਨ ਅਤੇ ਅਬੱਦੋਨ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਰਾਜਾ ਸੀ, ਜੋ ਅਥਾਹ ਖੱਡ ਦਾ ਦੂਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਇਬਰਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਬੱਦੋਨ ਹੈ, ਪਰ ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਅਪੋਲਿਓਨ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 9:11 (ਨਾਈਨ ਇਲੇਵਨ)।

ਉਸ ਰਾਜੇ ਦੇ ਨਾਮ, ਅਥਵਾ ਚਰਿੱਤਰ, ਦਾ ਅਰਥ ਜੋ ਇਸਲਾਮ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਬਰਾਨੀ ਅਤੇ ਯੂਨਾਨੀ ਦੋਹਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, “ਮੌਤ” ਅਤੇ “ਵਿਨਾਸ਼” ਹੈ, ਜੋ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ, ਜਦੋਂ ਨਿਊਯਾਰਕ ਦੀਆਂ ਮਹਾਨ ਇਮਾਰਤਾਂ ਢਾਹ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਅਧਿਆਇ ਅਠਾਰਾਂ, ਆਯਤਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਹੋਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ।

ਇਹ ਪਛਾਣਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਤਪੱਤੀ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਜੰਗਲੀ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਜ਼ਿਕਰ ਇਬਰਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਉਸ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ “ਜੰਗਲੀ ਅਰਬੀ ਖੇਤੇ” ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਉਸ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ “ਜੰਗਲੀ ਮਨੁੱਖ” ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਘੋੜੇ ਦਾ ਕੁਟੰਬ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਯੁੱਧ-ਘੋੜੇ ਵਜੋਂ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਬੱਕੁਕ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਚਾਰਟਾਂ ਉੱਤੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੇਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ “ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ,” ਇਸਲਾਮ ਨੂੰ ਯੁੱਧ ਦੇ ਘੋੜਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਦੂਤ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਵੇਖ, ਤੂੰ ਗਰਭਵਤੀ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਜਣੇਂਗੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਇਸਮਾਏਲ ਰੱਖੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਤੇਰੇ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਜੰਗਲੀ ਮਨੁੱਖ ਹੋਵੇਗਾ; ਉਸ ਦਾ ਹੱਥ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਹੱਥ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ; ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੱਸੇਗਾ। ਉਤਪੱਤੀ 16:11, 12.

ਇਸਮਾਏਲ ਦੇ ਜਨਮ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਉਲੇਖ ਇੱਕ “ਰੋਕ” ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੀ, ਜੋ ਇਸਲਾਮ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਤੀਕ ਬਣ ਗਿਆ।

ਹੁਣ ਅਬਰਾਮ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸਰਾਈ ਨੇ ਉਸ ਲਈ ਕੋਈ ਸੰਤਾਨ ਨਾ ਜਣੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਇੱਕ ਦਾਸੀ ਸੀ, ਜੋ ਮਿਸਰੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਹਾਗਰ ਸੀ। ਅਤੇ ਸਰਾਈ ਨੇ ਅਬਰਾਮ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਵੇਖੋ ਹੁਣ, ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜਣਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਹੈ; ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹਾਂ, ਮੇਰੀ ਦਾਸੀ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਓ; ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸੰਤਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਂ। ਅਤੇ

ਅਬਰਾਹਮ ਨੇ ਸਰਾਈ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨ ਲਈ। ਉਤਪੱਤੀ 16:1, 2.

ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਹੀ ਉਲਲੇਖ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ਼ਮਾਏਲ ਦੇ ਜਨਮ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਧੀਨਤਾ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਧੀਨਤਾ ਦੀ ਧਾਰਣਾ ਇਸਲਾਮ ਧਰਮ ਲਈ ਮੂਲਭੂਤ ਹੈ। "ਇਸਲਾਮ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ, "ਸਲਾਮ," ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ "ਸ਼ਾਂਤੀ" ਹੈ, ਅਤੇ "ਅਸਲਮਾ," ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ "ਅਧੀਨ ਹੋਣਾ" ਜਾਂ "ਸਮਰਪਣ ਕਰਨਾ" ਹੈ। ਇਸਲਾਮ ਇਹ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦੇ ਹਰ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਅੱਲ੍ਹਾ (ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ) ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸਾਰਾਹ ਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੂੰ ਹਾਜ਼ਰਾ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ਼ਮਾਏਲ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਕੇ ਮੰਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਤੋਂ ਹਾਜ਼ਰਾ ਨਾਲ ਕਠੋਰਤਾ ਨਾਲ ਵਰਤਾਓ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਲੈ ਲਈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਹਾਜ਼ਰਾ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਭੱਜ ਗਈ। ਉੱਥੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੂਤ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਸੁਨੇਹਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ।

ਪਰ ਅਬਰਾਹਮ ਨੇ ਸਾਰਾਈ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਵੇਖ, ਤੇਰੀ ਦਾਸੀ ਤੇਰੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ; ਜਿਵੇਂ ਤੈਨੂੰ ਚੰਗਾ ਲੱਗੇ, ਤੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਤਿਵੇਂ ਕਰ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਸਾਰਾਈ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਕਠੋਰਤਾ ਕੀਤੀ, ਤਦ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤੋਂ ਭੱਜ ਗਈ। ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਦੂਤ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਦੇ ਇੱਕ ਚਸ਼ਮੇ ਕੋਲ, ਅਰਥਾਤ ਸੂਰ ਦੇ ਰਾਹ ਵਾਲੇ ਚਸ਼ਮੇ ਕੋਲ ਲੱਭਿਆ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਹਾਜ਼ਰਾ, ਸਾਰਾਈ ਦੀ ਦਾਸੀ, ਤੂੰ ਕਿੱਥੋਂ ਆਈ ਹੈਂ? ਅਤੇ ਕਿੱਥੇ ਜਾਵੇਂਗੀ? ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮਾਲਕਣ ਸਾਰਾਈ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤੋਂ ਭੱਜ ਰਹੀ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਦੂਤ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੀ ਮਾਲਕਣ ਕੋਲ ਮੁੜ ਜਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਹੇਠ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਕਰ। ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਦੂਤ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਸੰਤਾਨ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਧਾਵਾਂਗਾ, ਇਤਨਾ ਕਿ ਬਹੁਤਾਤ ਕਰਕੇ ਉਹ ਗਿਣੀ ਨਾ ਜਾ ਸਕੇਗੀ। ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਦੂਤ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਵੇਖ, ਤੂੰ ਗਰਭਵਤੀ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਵੇਂਗੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਇਸ਼ਮਾਏਲ ਰੱਖੋਂਗੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਤੇਰੇ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਜੰਗਲੀ ਮਨੁੱਖ ਹੋਵੇਗਾ; ਉਸ ਦਾ ਹੱਥ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਹੱਥ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ; ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਸੇਗਾ। ਉਤਪੱਤੀ 16:6-12.

ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਰੋਕ, ਉਹ "ਅਧੀਨਤਾ" ਜੋ ਇਸਲਾਮ ਧਰਮ ਦੇ ਸੁਭਾਵ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ—ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਇਸਮਾਈਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਉਲੇਖ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਤਿੰਨ ਹਾਓਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਡੀਐਨਏ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰਾਹਾਂ ਉੱਤੇ ਲੈ ਆਇਆ, ਤਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਸੱਤਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਚਾਰ ਦੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕੇ ਗਏ "ਚਾਰ ਪਵਣ" ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਲਾਮ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਪਵਣਾਂ ਹਨ।

"ਦੂਤ ਚਾਰ ਹਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕ ਕੇ ਰੱਖੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਘੋੜੇ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਛੁੱਟ ਕੇ ਨਿਕਲਣ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਮੂੰਹ ਉੱਤੇ ਦੌੜ ਪੈਣ ਲਈ ਤਤਪਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਵਿਨਾਸ਼ ਅਤੇ ਮੌਤ ਲੈ ਕੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ।" Manuscript Releases, volume 20, 217.

ਇਸਲਾਮ ਦਾ "ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਘੋੜਾ," ਜੋ ਨਾਲ ਹੀ ਉਹ "ਚਾਰ ਹਵਾਵਾਂ" ਵੀ ਹੈ ਜਿਹੜੀਆਂ ਉਸ ਵੇਲੇ "ਰੋਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ" ਹਨ ਜਦੋਂ ਇਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ "ਮਾਰਗ" ਵਿੱਚ "ਮੌਤ ਅਤੇ ਵਿਨਾਸ਼" (Abaddon ਅਤੇ Apollyon) ਧਾਰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਹਾਜ਼ਰ ਉੱਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਰੋਕ ਨੇ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਾਰ ਹਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਘੋੜਾ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਰੋਕੇ ਹੋਏ ਹਨ; ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਜਾਣ ਨਾਲ ਇਹ ਪਛਾਣਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਹਾਓਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ, Abubakar ਦੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਇਸਲਾਮ ਉੱਤੇ ਇਕ ਰੋਕ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਧਰਤੀ ਦੇ ਘਾਹ ਨੂੰ, ਨਾ ਕਿਸੇ ਹਰੇ ਪੌਦੇ ਨੂੰ, ਨਾ ਕਿਸੇ ਰੁੱਖ ਨੂੰ ਹਾਨੀ ਪਹੁੰਚਾਉਣ; ਪਰ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਹੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੱਥਿਆਂ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੁਹਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 9:4।

ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ, ਦੂਜੇ ਹਾਏ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ, ਜੋ ਤਿੰਨ ਹਾਏਆਂ ਦੇ ਤਿਹਰੇ ਲਾਗੂਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਹਾਏ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਉੱਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਚਾਰ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਦੂਜੇ ਮਹਾਨ ਜਿਹਾਦ

ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਉਸ ਛੇਵੇਂ ਦੂਤ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਤੁਰਹੀ ਸੀ, ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੋਇਆ, “ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਦੇ ਜੋ ਮਹਾਨ ਦਰਿਆ ਫ਼ਰਾਤ ਵਿੱਚ ਬੱਝੇ ਹੋਏ ਹਨ।” ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 9:14.

ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੀਜੇ ਹਾਏ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ, ਇਸਲਾਮ ਇਕੱਠੇ ਹੀ ਛੱਡਿਆ ਵੀ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਰੋਕਿਆ ਵੀ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਹੀ ਭੈਣ ਵਾਈਟ ਦੀ ਸਪਸ਼ਟ ਗਵਾਹੀ ਹੈ।

“ਉਸ ਸਮੇਂ, ਜਦੋਂ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਕੰਮ ਸਮਾਪਤੀ ਵੱਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਕਲੇਸ਼ ਆ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਕੌਮਾਂ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਤਥਾਪਿ ਉਹ ਰੋਕ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਤਾਂ ਜੋ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਨਾ ਪਏ। ਉਸੇ ਸਮੇਂ ‘ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ,’ ਅਰਥਾਤ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵੱਲੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਤਾਜ਼ਗੀ, ਆਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਸਮਰਥਾ ਦੇਵੇ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਡੱਟੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰੇ ਜਦੋਂ ਆਖ਼ਰੀ ਸੱਤ ਮਹਾਂਮਾਰੀਆਂ ਉਡੇਲੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।” *Early Writings*, 85.

ਜਦੋਂ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਤਾਂ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਹਾਏ ਦੇ ਅਰਬੀ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸਲਾਮ ਵੱਲੋਂ “ਪਹਿਲਾ ਮਹਾਨ ਜਿਹਾਦ” ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਓਟੋਮਨ ਸਮਰਾਜ ਦੀ ਲੜਾਈ ਨੂੰ, ਜੋ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਚਾਰ ਦੂਤ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਛੱਡੇ ਗਏ, ਇਸਲਾਮ ਵੱਲੋਂ “ਦੂਜਾ ਮਹਾਨ ਜਿਹਾਦ” ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਿਹਰੇ ਲਾਗੂਕਰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸਲਾਮ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੀਜਾ ਅਤੇ ਆਖ਼ਰੀ ਮਹਾਨ ਜਿਹਾਦ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। ਜਿਵੇਂ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, “ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ, ਇਕ-ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਨ।”

ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਹਾਏਆਂ ਦੀ ਆਰੰਭਿਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੇਖਾ ਨੂੰ ਇਕ-ਦੂਜੇ ਉੱਤੇ ਰੱਖਣ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਰਿਹਾਈ ਅਤੇ ਸਮਕਾਲੀ ਰੋਕਥਾਮ ਦੇ “line upon line” ਪ੍ਰਯੋਗ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਵੱਲੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਇਸਲਾਮ ਨੇ ਘਾਤ ਕੀਤਾ, ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ George W. Bush ਨੇ ਆਪਣੇ war on terror ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਕੇ ਇਸਲਾਮ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵ-ਵਿਆਪੀ ਰੋਕਥਾਮ ਲਾਗੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਇਸਲਾਮ ਦੇ “angry horse” ਦੀ ਇਕੋ ਵੇਲੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਹਾਈ ਅਤੇ ਰੋਕਥਾਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਬਾਈਬਲ, ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ, ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵੱਲੋਂ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਜੇ ਲੋਕ “ਮੇਮਨੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚਲਦੇ ਹਨ” ਅਤੇ ਮਿਲਰਾਈਟੀ ਪੁਰਾਣੇ ਮਾਰਗਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਉਸ “ਵਿਸ਼ਰਾਮ” ਨੂੰ ਲੱਭ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੌਮਾਂ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਵੀ ਰੋਕੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਸੀ।

“ਉਸ ਵੇਲੇ, ਜਦੋਂ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਕੰਮ ਸਮਾਪਤੀ ਵੱਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਕਲੇਸ਼ ਆ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਕੌਮਾਂ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਤਦ ਵੀ ਉਹ ਰੋਕ ਕੇ ਰੱਖੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਤਾਂ ਜੋ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਨਾ ਪਏ। ਉਸੇ ਵੇਲੇ ‘ਪਿਛਲਾ ਮੀਂਹ,’ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵੱਲੋਂ ਤਾਜ਼ਗੀ, ਆਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਸਮਰਥਾ ਦੇਵੇ, ਅਤੇ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰੇ ਜਦੋਂ ਆਖ਼ਰੀ ਸੱਤ ਬਲਾਵਾਂ ਉਡੇਲੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।” *Early Writings*, 85.

ਜੇ “ਮੇਮਨੇ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਦੇ ਹਨ” ਅਤੇ ਮੁੜ ਮਿਲਰਾਈਟੀ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਪਗਡੰਡੀਆਂ ਵੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ “ਵਿਸ਼ਰਾਮ” ਲੱਭਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਇਹ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤਦ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਅਧਿਆਇ ਅਠਾਰਾਂ ਦਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦੂਤ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਉਤਰਿਆ।

“ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਵਰ੍ਹਣੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਲਵਾਨ ਦੂਤ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਣੀ ਹੈ।” *Review and Herald*, April 21, 1891.

ਉਹ ਬਲਵਾਨ ਦੂਤ ਉਸ ਵੇਲੇ ਉਤਰਿਆ ਜਦੋਂ ਨਿਊਯਾਰਕ ਦੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਢਾਹ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਮੋਹਰਬੰਦੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਛਿਟਕਣ ਲੱਗ ਪਈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਹਾਂ

ਵੱਲ ਮੁੜ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ “ਵਿਸਰਾਮ” ਲੱਭਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫਿਰ ਇਹ ਪਛਾਣਿਆ ਕਿ ਯਸਾਯਾਹ ਦਾ “ਵਿਸਰਾਮ ਅਤੇ ਤਾਜ਼ਗੀ” ਵੀ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਹੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਉਸ ਪਰੀਖਿਆ ਦੀ ਵੀ ਪਛਾਣ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਉਹਨਾਂ “ਠੱਠੇ ਉਡਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖਾਂ” ਦਾ ਜੋ “ਯਹੂਸ਼ਲਮ ‘ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸਨ”। ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲੱਗੇ ਕਿ ਉਹ ਪਰੀਖਿਆ ਦੇਹਰੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਤੀਸਰੇ ਹਾਏ ਦੇ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਤਨੀ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਰੀਤ ਨਾਲ, ਉਹ ਉਸ ਬਾਈਬਲੀ ਵਿਧੀ-ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਵੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ।

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ, ਇਹ ਉਹ ਵਿਸਰਾਮ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਥੱਕੇ ਹੋਇਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸਰਾਮ ਦਿਵਾ ਸਕਦੇ ਹੋ; ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਤਾਜ਼ਗੀ ਹੈ; ਤਦ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸੁਣਨਾ ਨਾ ਚਾਹਿਆ। ਪਰ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਹੁਕਮ ਉੱਤੇ ਹੁਕਮ, ਹੁਕਮ ਉੱਤੇ ਹੁਕਮ; ਲਕੀਰ ਉੱਤੇ ਲਕੀਰ, ਲਕੀਰ ਉੱਤੇ ਲਕੀਰ; ਇੱਥੇ ਥੋੜ੍ਹਾ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ; ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਜਾਣ, ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਵੱਲ ਡਿੱਗਣ, ਅਤੇ ਟੁੱਟ ਜਾਣ, ਅਤੇ ਫਾਹੀ ਵਿੱਚ ਫਸਣ, ਅਤੇ ਫੜੇ ਜਾਣ। ਇਸ ਲਈ, ਹੇ ਠੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖੇ, ਜੋ ਇਸ ਲੋਕ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਸੁਣੋ।
ਯਸਾਯਾਹ 28:12-14.

ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਰਨ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮਿਲੀ ਕਿ ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ, ਜੋ “ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ,” ਨੂੰ ਇਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਸੀਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ “ਬਿਲਕੁਲ ਅੱਖਰ ਅੱਖਰ” ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਗਵਾਹੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਨੇ ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਰਾਈ ਕਿ ਹਬੱਕੂਕ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਹਬੱਕੂਕ ਦੇ ਦਾ “ਵਿਵਾਦ” ਆਰਾਮ ਅਤੇ ਤਾਜ਼ਗੀ ਦੀ ਉਸ ਪਰਖ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਠੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਬਾਈਬਲ-ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਹਾਂ ਦੀ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਰਹੇ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਨਾ ਕੇਵਲ ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਅਤੇ ਹਬੱਕੂਕ ਦੇ ਹੀ ਇੱਕੋ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸਨ, ਸਗੋਂ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਬਾਰਾਂ ਵੀ ਸੀ।

ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਇੱਕ ਭਾਗ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਆਰਾਮ ਦਾ ਸਰੋਤ ਸੀ: “ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ, ਕਹਿੰਦਾ ਹੋਇਆ, ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਇਹ ਕਿਹੜੀ ਕਹਾਵਤ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਕਿ ਦਿਨ ਲੰਮੇ ਹੁੰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਹਰ ਦਰਸ਼ਨ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ? ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿ, ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਇਉਂ ਆਖਦਾ ਹੈ... ਦਿਨ ਨੇੜੇ ਆ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਹਰ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵੀ... ਮੈਂ ਬੋਲਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਜੋ ਬਚਨ ਮੈਂ ਬੋਲਾਂਗਾ ਉਹ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇਗਾ; ਉਹ ਹੋਰ ਦੇਰ ਨਾ ਲਾਏਗਾ।” “ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਦੇ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਦਰਸ਼ਨ ਉਹ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਉਹ ਬਹੁਤ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੂਰਲੇ ਸਮਿਆਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿ, ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਇਉਂ ਆਖਦਾ ਹੈ; ਮੇਰੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਹੋਰ ਦੇਰੀ ਨਾ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਜੋ ਬਚਨ ਮੈਂ ਕਹਿਆ ਹੈ ਉਹ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।” ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 12:21-25, 27, 28।
ਮਹਾਨ ਸੰਘਰਸ਼, 393.

ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦਾ ਸਮਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1840 ਤੋਂ 1844 ਤੱਕ ਦੇ ਐਡਵੈਂਟ ਅੰਦੋਲਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅੰਤਲੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਉਸ ਸਮੇਂ-ਅਵਧੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ “ਹਰ ਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ” “ਪੂਰਾ ਹੋਵੇਗਾ।” ਪਹਿਲੇ ਹਾਏ ਦਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ, ਦੂਜੇ ਹਾਏ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ, ਤੀਜੇ ਹਾਏ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ। ਇਹ 1840 ਤੋਂ 1844 ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਵੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਇਤਿਹਾਸ ਵੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੂਤ ਦਾ ਕੰਮ, ਜੋ ਵਾਚਾ ਦੇ ਦੂਤ ਲਈ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਦੋ ਸਿੰਗ ਛੇਵੇਂ ਤੋਂ “ਅੱਠਵੇਂ” ਵੱਲ, ਜੋ “ਸੱਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੈ”, ਇੱਕ ਪਰਿਵਰਤਨ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਉਹ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦੇ ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ, ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਮਾਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਇਹ ਤੱਥ ਵੀ ਹੈ ਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਕਦੇ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿ ਸਾਰੇ ਨਬੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮੇਂ ਨਾਲੋਂ ਅੰਤਲੇ ਦਿਨਾਂ ਬਾਰੇ ਵੱਧ ਬੋਲ ਰਹੇ ਹਨ, 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ “ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਦਿਨ ਨੇੜੇ ਆ ਪਹੁੰਚੇ ਹਨ,” ਜਿੱਥੇ ਉਹ “ਬਚਨ ਜੋ” ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ “ਕਹੇ ਹਨ ਪੂਰੇ ਹੋਣਗੇ,” ਅਤੇ “ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।”

1863 ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਨੇ ਲਾਓਦੀਕਿਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਨੂੰ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਭਟਕਦੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ, ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਸਭ ਮਰ ਨਾ ਗਏ। ਪ੍ਰਭੂ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਕਾਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਕਾਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਭੇਟ ਨੇ ਦੱਸ ਜਾਸੂਸਾਂ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਭਟਕਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਲਿਆਇਆ। ਚਾਲੀ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ ਉਹ ਮੁੜ ਕਾਦੇਸ਼ ਆਏ, ਅਤੇ ਓਥੇ ਹੀ ਮੂਸਾ ਨੇ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਚਟਾਨ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਪਰ ਉਹ ਯਹੋਸ਼ੂਆ ਦੇ ਨਾਲ ਅੰਦਰ ਗਏ। 11 ਸਤੰਬਰ, 2001, ਆਖਰੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਹੋਰ ਦੇਰ ਤੱਕ ਲੰਮਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।

ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਕਰਾਂਗੇ।

“ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਜੰਗਲੀ ਜੀਵਨ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਰੇਗਿਸਤਾਨ ਦੇ ਯਾਤਰੀਆਂ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਰਤਾਰੇ—ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਉਣ-ਜਾਣ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਫ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਭੁੱਖ, ਪਿਆਸ ਅਤੇ ਥਕਾਵਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਜਾਗਰ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਾਹਤ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਚੰਭਿਤ ਪ੍ਰਗਟਾਵਿਆਂ ਵਿੱਚ—ਇੱਕ ਦਿਵਿਆ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂਤ ਹਨ, ਜੋ ਹਰ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਚੇਤਾਵਨੀ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਨਾਲ ਪਰਿਪੂਰਨ ਹਨ। ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਦੇ ਨਾਨਾ-ਵਿਧ ਅਨੁਭਵ ਕਨਾਨ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆਤ ਨਿਵਾਸ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਸਕੂਲ ਸਨ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਲੋਕ ਨਿਮਰ ਹਿਰਦਿਆਂ ਅਤੇ ਸਿੱਖਣਯੋਗ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਅੱਗ ਵਰਗੀਆਂ ਕਠਿਨ ਪਰਖਾਂ ਦਾ ਪੁਨਰ-ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਲੰਘਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸਵਰਗੀ ਕਨਾਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਤਿਆਰੀ ਵਿੱਚ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ।”

“ਉਹ ਚੱਟਾਨ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਮਾਰੀ ਗਈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀਉਂਦੇ ਜਲ ਨਿਕਲ ਪਏ, ਮਸੀਹ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ—ਜੋ ਇਸ ਲਈ ਘਾਇਲ ਅਤੇ ਕੁਚਲਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਲਹੂ ਦੁਆਰਾ ਨਾਸ ਹੋ ਰਹੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸਰੋਤ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਜਿਵੇਂ ਚੱਟਾਨ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮਾਰੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਵੀ ਇੱਕ ਵਾਰ ਹੀ ਅਰਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਝੱਲੇ।” ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੂਸਾ ਨੇ ਕਾਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਤਾਵਲੇਪਣ ਨਾਲ ਚੱਟਾਨ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ, ਤਾਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਇਸ ਸੁੰਦਰ ਪ੍ਰਤੀਕ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਸਾਡੇ ਉੱਧਾਰਕ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਬਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਮਹਾਨ ਭੇਟ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਚੜ੍ਹਾਈ ਗਈ, ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀਆਂ ਆਸ਼ੀਸ਼ਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕੇਵਲ ਇਤਨਾ ਹੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਮੰਗਣ—ਪਸ਼ਚਾਤਾਪ ਭਰੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਉਡੇਲ ਦੇਣ। ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸੈਨਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਘਾਵ ਲਿਆਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਤਰਸਦੇ ਇਸਰਾਏਲ ਲਈ ਜੀਉਂਦੇ ਜਲ ਦੇ ਵਹਿਣ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਉਹ ਜੀਵਨਦਾਇਕ ਲਹੂ ਨਵੀਂ ਤਾਜ਼ਗੀ ਨਾਲ ਵਗ ਨਿਕਲੇਗਾ।”

“ਕੇਵਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉੱਤੇ ਜੀਵੰਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਨਿਮਰ ਆਗਿਆਕਾਰਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਦਿਵਯ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਾਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਸ ਮਹਾਨ ਅਦਭੁਤ ਕਾਰਜ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਕੁੜਕੁੜਾਹਟ ਅਤੇ ਬਗਾਵਤ ਕਰਕੇ ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਮੂਸਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਸਹਾਇਕ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰੋਂ ਓੜਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ; ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦਾ ਧਿਆਨ ਨਾ ਧਰਿਆ, ‘ਤੁਸੀਂ ਚੱਟਾਨ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣਾ ਪਾਣੀ ਦੇਵੇਗੀ;’ ਅਤੇ ਦਿਵਯ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰਹਿ ਕੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਇਤਿਹਾਸ ਉੱਤੇ ਕ੍ਰੋਧ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨਾਲ ਦਾਗ ਲਗਣ ਦੇ ਲਈ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ। ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਜੋ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਸੁੱਧ, ਅਡੋਲ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਖੜਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹਾਰ ਗਿਆ। ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਸਭਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਹੋਇਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਸਨਮਾਨਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਮਹਿਮਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।”

“ਮੂਸਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤੁਰੰਤ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਚੁਭਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਸੀ,—ਕਿ ਉਹ ਬਾਗੀ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਨਾਲ ਯਰਦਨ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਰ ਜਾਵੇ। ਪਰ ਕੀ ਮਨੁੱਖ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰੇ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੇਵਕ ਨਾਲ ਉਸ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਠੋਰਤਾ ਨਾਲ ਵਰਤਾਉ ਕੀਤਾ? ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੂਸਾ ਦਾ ਆਦਰ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜੀਉਂਦੇ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਵਾਰੰਵਾਰ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਰੂ-ਬਰੂ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਮਿੱਤਰ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੂਸਾ ਨੇ ਜਿੰਨੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੋਰ ਵੀ ਵੱਧ ਗਿਆ ਸੀ।” Signs of the Times, October 7, 1880.